

Takk igjen for at dere løfter spennende tematikk opp til diskusjon. Jeg vil i dette innlegget bruke tiden på å snakke om hvordan vi håper at utdanningene utvikler seg i takt med samfunnet rundt oss.

I invitasjonen tegnes det ganske brede linjer som grunnlag for dette innspillet. For oss i Lærerstudentene er det vi ønsker å bruke tiden på å diskutere er hvordan vi håper at kunnskapsrammeverket rundt lærerprofesjonen kan utvikle seg.

Utviklingstrekkene som utvalget trekker fram er alle preget av å være kompliserte utviklinger, hvor vi er sikre på at den opplevelsen og forståelsen av utviklingene, kommer til å endre seg markant. Våre skoler, og de av oss som jobber der eller skal jobbe der må alle kunne utvikle sin profesjonsutøvelse i takt med samfunnet rundt oss.

Vi tror at en kjerneutvikling som vi mener bør være sentral i utvalgets arbeid er en tettere forskningsorientering i skoleutviklingen. Vi mener samtlige av utviklingstrekkene som trekkes fram i invitasjonen er noe som fordrer at lærere har et godt og oppdatert kunnskapsgrunnlag for sin profesjonsutøvelse.

Fordi, skal vi henge med i alle endringene som skjer rundt og i skolen, så holder det ikke å bli tematisk dyktige. Det er ikke nok å lære seg om akkurat hvilken ny teknologi som dukker opp, hvordan demografiske endringer vil prege skolehverdagen eller hvordan vi kan snakke godt om klimaendringer alene. Vi trenger lærere med god forskningskompetanse, et profesjonsfelleskap som er opptatt av å utvikle egen praksis i tråd kunnskapsutviklingen og et system rundt skolen som er forskningsorientert. Da trenger vi tette, formaliserte og gode samarbeid mellom våre barnehager, skoler og utdanningsinstitusjoner. Enda tettere bånd mellom lærerutdanningene og våre lærere vil etter vår mening være et nødvendig grep for å sikre at vi klarer å møte endringene i samfunnet vårt.

Dette var jo og noe av tanken bak reformen til master i grunnskolelærerutdanningene. Pilot i Nord, og den internasjonale rådgivningsgruppa trakk alle fram at vendingen mot en mastergradsbasert grunnskolelærerutdanning var positivt for å skape forskningsbasert og endringsdyktige skoler og barnehager.

For oss så tror vi tettere og formaliserte bånd mellom barnehager, skoler og UH vil kunne bidra både til å styrke våre lærere, men og bidra til å gjøre læreryrket mer attraktivt. Med å satse på dette vil læreryrket kunne ta en posisjon som en av de fremste kunnskapsyrkene i samfunnet. Mer fleksibilitet og delte stillinger, både som lærere og forelesere vil bidra til et spennende og dynamisk yrkesliv, som mange kan stå lengre i.

Vi vet at de som ønsker å bli lærere, primært gjør det fordi de ønsker å gjøre en forskjell for våre barn og elever. Men man drives og av faglig interesse, og en profesjonsstolthet. En lærerutdanning som er koblet tettere på hverdagen i skoler og barnehager vil kunne være et godt steg for å bygge opp under en slik profesjonsstolthet. Å bygge integrasjon mellom det helhetlige profesjonslivet til en lærer, fra student, til nyutdannet, til lærer med noen år i sandkassa og kanskje tilbake på forelesningsbenken tror vi ville bidra til å både møte rekrutteringsutfordringer, ruste oss til å bedre tilpasse oss endringer i teknologi, sosiokulturelle forhold, demografi, klima og så videre.

Takk for meg foreløpig